

מהספר העתידי רמזי טעם עם טעם לשב"ח מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

כְּנֶשֶׁר יַעִיר קָנָז (זקף קטן) עַל גּוֹזְלֵיוֹ יִרְחֹף יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְחֵהוּ יִשְׂאֵהוּ עַל אֲבָרָתוֹ (דברים לב, יא)

רבי יוסף בכור שור מבאר¹: "כנשר יעיר קנו - שהנשר רוצה לטלטל גוזליו ממקום למקום, אינו נושאם כי אם על כנפיו, שאינו ירא שעוף יעוף עליו, ולכך כשהוא רוצה לנשאם מעירן ומעמידן על רגליהן, כדי שיקפצו על כנפיו. על גוזליו ירחף - ומעופף אצלם עליהם, סמוך להם, כמו "נצבים עליו", כדי שיקפצו. וכשהוא קופץ פורש כנפיו ומקבלו ולוקחו ונשאו. ואז אינו ירא לא מחץ הבא לו מלמטה, ולא מעוף שיבא לו מלמעלה, שהוא מגביה לעוף יותר מכולם, ונושא כל האפרוחים יחד על כנפיו". ע"כ.

ונרמז בטעמים: כְּנֶשֶׁר יַעִיר קָנָז (זקף קטן), כדי לעלות ולהגביה יש תחילה לעשות קפיצה קטנה, ואז יזכה לסיעתא דשמיא.

שלום המאירי²

כְּנֶשֶׁר יַעִיר קָנָז עַל גּוֹזְלֵיוֹ יִרְחֹף (אתנחתא) יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְחֵהוּ יִשְׂאֵהוּ עַל אֲבָרָתוֹ (דברים לב, יא)

רש"י מבאר: "על גוזליו ירחף - אינו מכביד עצמו עליהם אלא מחופף נוגע ואינו נוגע". ע"כ.

ונרמז בטעמים: עַל גּוֹזְלֵיוֹ יִרְחֹף (אתנחתא), צורת הטעם רומזת שהנשר מעל הקן.

שלום המאירי

כְּנֶשֶׁר יַעִיר קָנָז עַל גּוֹזְלֵיוֹ יִרְחֹף יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו (מהפך פשטא) יִקְחֵהוּ יִשְׂאֵהוּ עַל אֲבָרָתוֹ (דברים לב, יא)

רש"י מבאר: "יפרוש כנפיו יקחהו - כשבא ליטול ממקום למקום אינו נוטלן ברגליו כשאר עופות לפי ששאר עופות יראים מן הנשר שהוא מגביה לעוף ופורח עליהם לפיכך נושאן ברגליו מפני הנשר, אבל הנשר אינו ירא אלא מן החץ לפיכך נושאן על כנפיו אומר מוטב שיכנס החץ בי ולא יכנס בבני...". ע"כ.

ונרמז בטעמים: יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו (מהפך פשטא), הנשר נוהג הפוך משאר העופות, ונושא את גוזליו על כנפיו הפשוטות³.

שלום המאירי

¹ ובדומה בפירוש הרא"ש.

² ראה כעין זה שמות יט, ד: אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל-כְּנָפַי נְשָׂרִים (מנח זקף קטן) וְאֵבָא אֶתְכֶם אֵלַי, שם הובאו דברי רבי שמשון ב"ר רפאל הירש.

³ כך גם שמות יט, ד: וְאֲשָׂא אֶתְכֶם (מהפך פשטא) על כנפי נשרים.

מהספר העתידי רמזי טעם עם טעם לשב"ח מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

יִדְּדֵהוּ לְבָדֵד (מוֹנַח) יִנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל זָכָר (דְּבָרִים ל"ב, י"ב)

במפרשים מובאות דעות שונות האם "בָּדֵד" מתאר את ה', או את עם ישראל.

רמב"ן מביא: "ובספרי (האזינו יב), ה' בדד ינחנו, אמר להם הקב"ה, כדרך שישבתם יחידים בעולם הזה ולא נהניתם מן האומות כלום, כך אני עתיד להושיבכם יחידים לעתיד לבוא ואין אחד מן האומות נהנה מכם כלום". ע"כ.

ונרמז בטעמים: יִדְּדֵהוּ (מוֹנַח) יִנְחֶנּוּ, עם ישראל מוֹנַח לבדו, כשם שנאמר (במדבר כג, ט): "הֵן עַם לְבָדֵד יִשְׁכֵּן וּבָגִזִּים לֹא יִתְחַשֵּׁב".

שלום המאירי

וַיִּאֲכַל תְּנוּבֹת שְׂדֵי (מִנַּח אֶתְנַחְתָּא) (דְּבָרִים ל"ב, י"ג)

בעלי התוספות⁴ מבארים שהמן שבת ואז הצטרכו לאכול "תְּנוּבֹת שְׂדֵי" ותחילה הקריבו את העומר.

רש"י בפרשת בשלח⁵ מבאר: "כשמת משה בז' באדר פסק המן מליד ונסתפקו ממן שלקטו בו ביום עד שהקריבו העומר בששה עשר בניסן שנא' (יהושע ה) ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח".

נמצא שבבליה הראשון של פסח אכלו משאריות המן ולא מצות.

"הקשה הרב נתן האופניא"ל: למה המתינו עד לאחר הקרבת העומר יבא עשה ד' בערב תאכלו מצות', וידחה לא תעשה ד'ולחם וקלי וכרמל וכו'", כמו שעשה דמילה דוחה לא תעשה דצרעת".

ותירץ: גזרה כזית ראשון בגלל כזית שני. באכילת כזית ראשון שיאכל מן המצה קיים את מצות העשה, ונמצא עובר לאו, של אכילה לפני הקרבת העומר, בכזית שני. ע"כ.

ונרמז בטעמים: וַיִּאֲכַל תְּנוּבֹת שְׂדֵי (מִנַּח אֶתְנַחְתָּא), לא יכלו לאכול מתבואת הארץ לפני הבאת העומר, כי אז היו צריכים להניח ולהפסיק (מִנַּח אֶתְנַחְתָּא) אחרי אכילת כזית מצה מתבואת הארץ.

שלום המאירי

⁴ מובא כאן מדעת זקנים: "ויאכל תנובות שדי - מאחר שבאו לארץ אכלו תנובת השדה ופסק המן כדכתיב וישבות המן ממחרת הפסח ויאכלו מעבור הארץ כדי שיתחזקו לכבוש את הארץ ואמרינן התם דקריב עומר והדר אכול. והקשה הרב נתן האופניא"ל למה המתינו עד לאחר הקרבת העומר יבא עשה דבערב תאכלו מצות וידחה לא תעשה דולחם וקלי וכרמל וכו' כמו שעשה דמילה דוחה לא תעשה דצרעת ותירץ גזרה כזית ראשון אטו כזית שני דמכזית ראשון שיאכל מן המצה אקיים ליה עשה ונמצא עובר לאו בכזית שני דבכי האי גוונא אמרינן ביבמה שנפלה לפני כהן גדול דלא מיבמה יבא עשה דיבמה יבא עליה וידחה ל"ת דאלמנה לא יקחו ומשני גזרה ביאה ראשונה אטו ביאה שנייה דמביאה ראשונה אקיים ליה עשה הכא נמי דכותה".

⁵ שמות טז, לה.